

man ønsker et bredt forlig? Kan statsministeren ikke forstå det?

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Nu er der vel ikke meget tvivl om, at den forsvarsaftale, vi snakker om her, forsvarsaftalen af 1951 om forsvaret af Grønland, er den vigtigste enkeltstående sikkerhedspolitiske aftale, som Danmark nogen sinde har indgået. Jeg er selvfølgelig glad for, at statsministeren meddeler, at arbejdet med at afdække eventuelle problemer, der måtte være med den forsvarsaftale, allerede er indledt, og at det bliver en åben og fordomsfri undersøgelse af de problemer, som vi eventuelt måtte have med forsvarsaftalen.

Men jeg synes, at statsministeren i samme åndedrag, før undersøgelsen er gennemført, konkluderer ved at sige, at der ikke bliver tale om nogen genforhandling uanset undersøgelsens resultater.

Hvis vi nu forestiller os, at det viser sig, at de ønskede ændringer ikke kan gennemføres ved tillægsaftaler, vil regeringen så være villig til at henvende sig til USA for en genforhandling af forsvarsaftalen?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Til statsministeren vil jeg sige, at jeg er optaget af ganske almindelige menneskers vilkår her i Danmark, f.eks. kassedamens, f.eks. regøringsassistentens, f.eks. hjemmehjælperens. Hvordan påvirker regeringens politik de tre grupper, hvor det for de flestes vedkommende er kvinder?

Hvordan tror statsministeren, at det, at man forringer vilkårene på arbejdsmiljøområdet, påvirker og forringer vilkårene for lige nøjagtig de tre grupper, som vi taler om her, der har meget, meget hårdt krævende fysisk arbejde, ofte med nedslidning og arbejdsskader til følge? Hvordan er det, det ser ud lige nøjagtig med hensyn til de tre grupper her, som ofte har det hårde arbejde og den lave løn? Hvordan ser det ud med Den Særlige Pensionsopsparing? Får de kvinder her dårligere pension den dag, de når frem til pensjonsalderen? Hvordan ser det ud med hensyn til at øge ligestillingen mellem kønnene? Vi ved, at kvinderne får 12 pct. mindre i løn end mændene. Hvordan ser det ud med hensyn til at indsnævre det gab, der er dér, når regeringen nu har valgt at fjerne arbejdsgiverens pligt til at lave en ligelønsstatistik, der klart og tydeligt kan

dokumentere, at kvinderne i dette land får mindre i løn end deres mandlige kolleger? Hvordan ser det ud med dét? Det er mine spørgsmål til statsministeren.

Formanden:

Hr. Poul Qvist Jørgensen, og fru Anne Bastrup må også godt holde sig klar.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det undrer mig, at statsministeren ikke i sin replik havde noget om Rigsarkivet, men det er nu ikke det, jeg vil spørge om.

Det andet, jeg undrer mig over, er, at der heller ikke var nogen reaktion på de betænkeligheder, som flere, f.eks. hr. Jann Sjørnsen og fru Pia Christmas-Møller, har givet udtryk for med hensyn til politiets overarbejdspekkel. Det undrer mig, især da man jo kan konstatere, at der er endnu en yderligere ophobning på vej, i og med at der fra i morgen – heldigvis, for det er vi glade for – vil blive flaget ved den dansk-tyske grænse. Men nu skal det altså foretages ved, at to granvoksne mænd bevæger sig ud to gange i døgnet til otte forskellige destinationer.

Det er måske ikke nogen stor opgave i forhold til den samlede politimængde, vi har i dette land, men det er under alle omstændigheder en yderligere ophobning. Det er en belastning på den måde, at det præventive arbejde, det kriminalitetsforebyggende arbejde og det oplærende arbejde i hvert fald ikke kan foretages i den tid.

Formanden:

Så er det fru Anne Bastrup, og derefter svarer statsministeren. Formanden har en forventning om, at vi derefter kan komme i gang med anden omgang.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Statsministeren var lidt overordnet, kan man sige, og sådan lidt principiel i sit svar på fru Sandy Brincks spørgsmål om, hvordan regeringen vil sikre, at vi rent faktisk får forhindret den oplevelse af mangel på respekt for retsfølelsen, når man står i en situation, hvor man nedskærer domstolens budgetter. Det betyder, at vi fremover vil se en længere ventetid, når domstolene skal i gang med at behandle sagerne. Deruden har statsministerens justitsminister derefter fået gennemført regler om længere straffe.